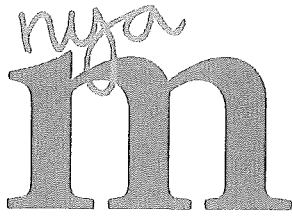
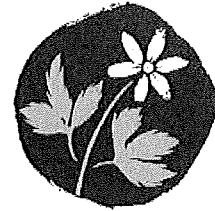

2016 -03- 22

Dnr.....
Registraturet

NÄROMLAD
POLITIK

Centerpartiet Kristdemokraterna

Skrivelse till socialnämnden

Placering av ensamkommande barn i andra kommuner

Kommunförbundet Stockholms län (KSL) har presenterat en nulägesbeskrivning av ensamkommande barn som anvisats till Stockholms län 2015. Rapporten riktar in sig på de barn som placerats utanför anvisningskommunen.

Den placerande kommunen har ansvaret att följa upp hur det går för barnen. Fler placeringar i andra kommuner gör att uppföljningen blir svårare, både därför att antalet aktörer ökar och för att de geografiska avstånden blir längre.

KSL:s rapport är bitvis oroande läsning. Vid det relevanta mättillfället (januari-februari 2016) kunde, enligt vad rapportförfattarna anför, fem av stadsdelsnämnderna i Stockholms stad inte uppge var man hade placerat de ensamkommande barnen.

Förhoppningsvis finns det lättförklarliga orsaker bakom detta. Det låter närmast osannolikt att ett flertal stadsdelsnämnder skulle sakna kännedom om var de har placerat barnen. Icke desto mindre måste vi få reda på hur det förhåller sig.

Den oerhört ansträngda situation som Stockholm och många andra kommuner befunnit sig i har tvingat staden att placera barn utanför kommunen. Samtidigt är det så att de flesta kommuner i länet där Stockholm har placerat barn, också har placerat barn i Stockholm. Det framstår inte som en ändamålsenlig situation.

Socialtjänstlagen kap. 2a 10 § fastslår att ett ärende som avser vård eller någon annan åtgärd i fråga om en enskild person kan flyttas över till en annan kommun. En kommun som anser att ett ärende ska flyttas över ska begära det hos den andra kommunen. Ärendet ska då flyttas över om den som berörs av ärendet har starkast anknytning till den andra kommunen och det med hänsyn till den enskildes önskemål, hjälpbehovets varaktighet och omständigheterna i övrigt framstår som lämpligt.

Det vore intressant att veta om denna bestämmelse är tillämplig på de ensamkommande barnen som placerats i andra kommuner, och om den i så fall också kan tillämpas utan alltför mycket byråkrati.

Med anledning av det ovan anförda begär vi att förvaltningen svarar på följande frågor:

1. Vet stadsdelsnämnderna om var de har placerat ensamkommande barn?
2. Hur verkar förvaltningen för att minska antalet ensamkommande barn som placeras utanför kommunen? Skulle det vara möjligt att verka för att överlåta ansvaret för utomkommunalt placerade barn på den mottagande kommunen, och samtidigt ta över ansvaret för de barn den kommunen placerat i Stockholm?

Stockholm 2016-03-22

Andréa Ström m.fl. (M)
Isabel Smedberg Palmqvist m.fl. (L)
Stina Bengtsson (C)
Sophia Modigh (KD)